

Arrest

nr. 243 509 van 30 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 8 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 juni en 4 september 2019.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 6 april 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Lourdes Colon, El Salvador en u heeft de El Salvadoraanse nationaliteit. In 2013 begon u een relatie met M.G.O.M.(...) (...), een Mexicaans staatsburger die sinds zijn kindertijd in El Salvador woonde. U heeft samen een dochter. In januari 2014 gingen jullie wonen in Las Arboledas, Lourdes Colon. Sinds 2015 hadden jullie in de residentie waar jullie woonden een eigen (illegaal) eetkraam. In januari 2017 werd uw partner aangesproken door Skinny, een bendelid van MS 13, de bende die de controle hadden in Las Arboledas. Jullie dienden renta of afpersingsgeld te betalen. Uw partner bracht u hiervan diezelfde week op de hoogte, maar had dan nog geen geld betaald. Diezelfde week betaalden jullie een eerste keer. In augustus 2018 werd uw partner door iemand van de bende opgebeld met de eis dat jullie wekelijks 25 dollar meer dienden te betalen. Uw partner reageerde hierop door te zeggen dat jullie niet meer konden betalen, waarop ze boos werden. Jullie bleven echter maar 50 dollar betalen zonder de extra 25 dollar. Op 22 oktober 2018 werd uw partner opgebeld door de bende en vertelden ze hem dat ze hem daar niet meer wouden zien en dat ze wisten dat hij oorspronkelijk afkomstig was uit een zone van een andere bende. Jullie kregen vierentwintig uur de tijd om de wijk te verlaten. Die nacht rond middernacht verlieten jullie Las Arboledas en gingen jullie inwonen bij uw ouders in San Juan Opico (El Salvador). Op 14 januari 2019 was u binnen de woning aan het schoonmaken, terwijl uw partner buiten aan het werk was, wanneer er een motor stopte met twee personen op. Ze hebben hem een telefoon gegeven en er werd tegen hem gevraagd wat hij opnieuw deed in een zone van MS, dat ze hem niet wouden zien en dat hij diende te vertrekken. Eén van de personen op de motor had een wapen bij. Uw vader was tevens buiten. Jullie gingen eerst binnen in de woning en besloten dan naar het metrocentro in San Salvador (El Salvador) te gaan met de bus. Jullie hebben daar wat gepraat en een document van jullie dochter afgehaald. Jullie besloten in afwachting van jullie vertrek in de woning van uw oom – naast de woning van uw ouders – te verblijven omdat dit meer beveiligd was. Op 16 januari 2019 ging u samen met uw partner een aangifte doen voor deze laatste bedreigingen bij de politie van Lourdes. Zowel u als uw partner verlieten nog een aantal keer de woning van uw oom voor formaliteiten. Uw partner ging tevens ook nog zijn moeder bezoeken. Op 24 januari 2019 verlieten u, uw partner en uw dochter El Salvador en reisden jullie per vliegtuig via Costa Rica en Duitsland naar Nederland. Jullie namen vervolgens de trein naar België waar jullie op 25 januari 2019 toekwamen. Op 8 februari 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart; uw originele paspoort en het originele paspoort van uw dochter Georgina; een kopie van een notariële akte waarin u verklaarde dat uw partner de afgelopen jaren bij u woonde; twee foto's betreffende uw eetkraam; verschillende kopiën van facturen van de aankoop van voedsel en een originele aangifte bij de politie betreffende de bedreigingen die u ontving, d.d. 16 januari 2019. Uw partner legde tevens de geboorteakte van uw dochter neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat u noch het vluchtelingenstatuut noch de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om

internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

*Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.*

U verklaarde dat u El Salvador had verlaten omwille van problemen met bendeleden van MS 13 in Lourdes Colon omdat u en uw partner bedreigingen ontvingen nadat jullie niet het gevraagde afpersingsgeld voor jullie informele eetkraam konden betalen. Later vond deze bende jullie ook terug in San Juan Opico en werden jullie ook daar door hen bedreigd (CGVS II, p. 10). De door u geschetste problemen zijn, zoals hierboven aangehaald, dan ook louter crimineel en economisch van aard en houden geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts dient vastgesteld te worden dat er, gelet op de tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden die werden vastgesteld in uw verklaringen en deze van uw partner, geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw beweerde problemen met bendeleden die u en uw partner kenden ten gevolge van jullie problemen in Las Arboledas in de periode dat jullie in San Juan Opico (El Salvador) verbleven. Zo verklaarde u betreffende het incident waarbij jullie bedreigd werden op 14 januari 2019 aan de woning van uw ouders dat uw vader die dag thuis was en getuige was van het incident aan zijn woning. Hij had echter niet gehoord wat ze tegen uw partner vertelden (CGVS II, p. 18). Uw partner daarentegen verklaarde dat uw vader op zijn werk was en er niemand anders was dan u en hem (CGVS Oscar II, p. 6). Vervolgens verklaarde u dat u en uw partner dezelfde dag na het incident aan de woning van uw ouders met de bus naar het Metrocentro gingen in San Salvador (CGVS II, p. 18). Uw partner daarentegen verklaarde dat jullie met de motor gingen (CGVS Oscar II, p. 6). De geloofwaardigheid van jullie problemen met bendeleden in San Juan Opico wordt verder aangetast door jullie houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een reëel risico op ernstige schade. Immers er werd op 14 januari 2019 tegen uw partner verteld dat jullie dienden te vertrekken (uit San Juan Opico) en dat het hen slechts drie dollar zou kosten om hem te doden (CGVS Oscar I, p. 7). Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat hoewel uw partner met de dood bedreigd werd, jullie de avond van 14 januari 2019 opnieuw vanuit San Salvador naar San Juan Opico terugkeerden om bij uw oom – die naast uw ouders woont – in te trekken. Gevraagd of dit niet gevaarlijk was om naar dezelfde buurt terug te keren, stelde u slechts enkele keren buiten te zijn gegaan voor formaliteiten en dat het huis van uw oom meer afgesloten en veiliger was (CGVS II, p. 18). Uw partner verklaarde aanvankelijk terzake dat hij zich niet kon herinneren of jullie de woning van uw oom hadden verlaten of niet, om even later toe te geven dat hij de woning na 14 januari 2019 tot aan jullie vertrek op 24 januari 2019 onder meer twee keer verlaten had om zijn moeder te gaan bezoeken, hij met de bus naar San Salvador ging voor een stempel in zijn paspoort en zijn motor verkocht en in het openbaar overhandigde (CGVS Oscar I, p. 17-18). Geconfronteerd dat hij voor iemand die ondergedoken leefde wel erg vaak de woning van uw oom verliet, stelde hij enkel dat dat er geen andere manier was om geld te verdienen (CGVS Oscar I, p. 18). Deze uitleg is echter geenszins afdoende. Gelet op de ernst van de door jullie beweerde bedreigingen is het niet aannemelijk dat, indien er werkelijk bedreigingen werden geuit in San Juan Opico, jullie frequent, en niet enkel voor formaliteiten zoals jullie beweerden, dergelijke risico's namen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook uit niets dat u en uw partner problemen kenden in San Juan Opico.

Wat betreft uw problemen van financiële afpersing in Las Arboledas met een aantal bendeleden omdat jullie hier een (informeel) eetkraam uitbaatten op straat (CGVS II, p. 10), dient te worden vastgesteld dat

jullie op 22 oktober 2018 om deze reden jullie huurwoning in Las Arboledas, Lourdes Colon verlieten en jullie zich vestigden in San Juan Opico, op zo'n 21 kilometer van Las Arboledas. Uit de geboorteakte van uw dochter, gedateerd op 14 januari 2019 blijkt dat jullie tevens in San Juan Opico gedomicileerd waren. Jullie bleven hier tot jullie vertrek op 24 januari 2019 (CGVS II, p. 5, 10 / CGVS Oscar I, p. 11). U stelde dat uw partner op 14 januari 2019 in San Juan Opico bedreigingen ontving van eenzelfde bendelid waar hij ook in Las Arboledas problemen mee had gekend en die jullie opnieuw gevonden had (CGVS II, p. 10) In het licht van bovenstaande vaststellingen is echter gebleken dat u en uw partner jullie problemen met bendeleden in San Juan Opico niet aannemelijk gemaakt hebben. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat jullie problemen met bendeleden in Las Arboledas van lokale aard zijn. Er kan besloten worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde in San Juan Opico reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat en u aldus niet zou kunnen terugkeren naar San Juan Opico.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel (eigenaar en uitbater van een eetkraam) op zich niet volstaat om reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>

files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw documenten zijn niet in staat om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, deze van uw dochter noch uw relatie worden hier niet betwist. De foto's tonen een eetkraam, maar zeggen weinig over de feitelijke omstandigheden waarin deze genomen werden. De aangifte bij de politie heeft enkel bewijswaarde indien dit past in een geloofwaardig relaas, hetgeen in casu niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de formele motiveringsplicht meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsmede de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster voert tevens een beoordelingsfout aan.

Na korte samenvatting van de bestreden beslissing en een theoretische uiteenzetting over voormelde rechtsregels en -beginselen, gaat verzoekster allereerst in op de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten en gebeurtenissen. Zij licht toe als volgt:

“De geloofwaardigheid van de feiten die zich afspelen in Lourdes Colon, zijnde de afpersing van verzoekende partij en de doodsb bedreigingen in oktober 2018 worden door verwerende partij niet betwist.

Dit is de conclusie van de verwerende partij na onderzoek van de door verzoekende partij en haar partner afgelegde verklaringen en neergelegde documenten. Verzoekers verklaringen werden als waarschijnlijk, geloofwaardig en eerlijk geacht aangezien zij coherent, aannemelijk, voldoende gedetailleerd, specifiek en accuraat zijn. Zonder flagrante tegenstrijdigheden, inconsistenties, vaagheden of onwaarschijnlijkheden.

Daarnaast hebben verzoekers inspanningen gedaan om hun verklaringen te staven met documenten, wat uiteraard bemoeilijkt werd door het informeel karakter van hun zaak.

De gang van zaken van de beschreven feiten stemt ook overeen met de informatie beschikbaar over El Salvador en de praktijk van afpersingen door de bendes.

Wat de eerste fase van het onderzoek met betrekking tot de vaststelling van de feitelijke omstandigheden in Lourdes Colon betreft bestaat er geen discussie.

Indien er enige tegenstrijdigheden zouden opgemerkt kunnen worden tussen verzoekende partij en haar partner heeft de verwerende partij geacht dat zij niet van dien aard zijn dat zij zouden moeten leiden tot de conclusie dat hun relaas ongeloofwaardig is. Deze eventuele tegenstrijdigheden wegen niet op tegen de specificiteit, coherentie en detaillering van het relaas van verzoekende partij en haar partner.

Wat de feiten die zich afspeelden in San Juan Opico, bevestigt verzoekende partij haar verklaringen.

ER dient ook te worden onderlijnd dat verzoekende partij en haar partner al hadden beslist dat zij het land moesten verlaten om te ontsnappen aan de bedreigingen van de bende MSI 3. De feiten die zich in San Juan Opico afspeelden zijn voor verzoekende partij en haar partner een bevestiging dat zij in gevaar zijn in El Salvador, maar niet het kantelpunt. Het risico bestond al.

De geloofwaardige feiten die zich afspeelden in Lourdes Colon volstaan om over te gaan tot het verlenen van een internationale bescherming (zie hieronder punt C).

Verzoekende partij kan niet akkoord gaan met de motivatie en de conclusie van verwerende partij in verband met de geloofwaardigheid van de feiten in San Juan Opico.

Ten eerste wat de tegenstrijdigheid over de aanwezigheid van de vader van verzoekende partij betreft, wenst zij haar verklaringen aanpassen. De vader van verzoekende partij was aan het werken. De werkplaats van de vader van verzoekende partij is in dicht bij het huis gelegen, in dezelfde straat. Vanuit zijn werkplaats ziet haar vader zijn huis. Hij was dus wel getuige van de feiten en heeft ze gezien. Horen wat er gezegd was kon niet. Haar vader is onmiddellijk naar het huis gekomen na het vertrek van de twee bendeleden.

De familie van verzoekende partij is traditioneel gezind. Zij hebben grond gekocht en hebben zich samen heel dicht bij mekaar gevestigd. De huizen van verschillende familieleden zijn naast mekaar, alsook de werkplaats van haar vader.

Ten tweede, wat de tegenstrijdigheid over hun vervoermiddel om naar het commercieel centrum Metrocentro te gaan betreft, wenst zij haar verklaringen te wijzigen. Zij gingen er met de motor, niet met de bus. Enkel de laatste verplaatsingen, na de verkoop van de motor werden met de bus gemaakt.

Dat tegenstrijdigheden negatieve aanwijzingen zijn op vlak van geloof vaardigheid wordt niet betwist. Maar de aanwezigheid van tegenstrijdigheden volstaat niet om te besluiten tot de ongeloof vaardigheid van een relaas. Er moet een afweging plaatsvinden tussen de eventuele tegenstrijdigheden en de andere elementen van het relaas. Indien deze coherent, aannemelijk, voldoende gedetailleerd, specifiek en accuraat zijn moet dit gegeven ook in overweging worden genomen.

In casu moet er worden vastgesteld dat de door verwerende partij aangehaalde tegenstrijdigheden uit gelegd kunnen worden (wat de aanwezigheid van haar vader) of een randelement van het relaas betreft

(wat het vervoermiddel naar het commercieel centrum betreft) wat niet weegt tegen de coherentie en detaillering van het relaas wat alle andere elementen betreffen.

Verzoekende partij is het ook oneens wanneer verwerende partij stelt dat zij en haar partner talrijke onnodige verplaatsingen heeft gedaan.

Het verlaten van een land in enkele weken vraagt voorbereiding en er moeten verschillende formaliteiten worden afgelegd.

Zijn verplaatsingen waren noodzakelijk om zijn vertrek te regelen. Hij moest zijn passpoort in orde brengen, moest daarvoor documenten verzamelen, en boete betalen wat de grote meerderheid van de verplaatsingen rechtvaardigt. Dit zijn noodzakelijke verplaatsingen.

Dat haar partner zijn motor moest verkopen was ook een noodzakelijke verplaatsing. Verzoekende partij verlaten het land waar zij woonden en weten niet precies hoe zij financieel gaan rondkomen na hun aankomst in Europa. Het leek hen noodzakelijk om over enige financiële middelen te beschikken bij hun aankomst.

De enige eventuele onnodige verplaatsing is wanneer de partner van verzoekende partij zijn moeder gaat bezoeken. Voor verzoekende partij was het echter op menselijk vlak onmogelijk om zijn land te verlaten zonder zijn moeder vaarwel te zeggen. Deze houding is niet onverzoenbaar met de houding van iemand die bedreigd is.

Het relaas van verzoekende partij moet geloofwaardig worden geacht op basis van haar verklaringen, de verklaringen van haar partner, de neergelegde documenten en de beschikbare landeninformatie over El Salvador.”

Verzoekster verwijst voorts naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en benadrukt dat zij geloofwaardig is waar zij reeds het slachtoffer was van afpersing en bedreigingen. Bijgevolg, zo vervolgt zij, moet er worden vermoed dat deze bedreigingen opnieuw zullen plaatsvinden in geval van terugkeer. Dit is luidens haar in het bijzonder het geval nu uit de objectieve informatie inzake de situatie in El Salvador blijkt dat deze gebeurtenis een groot risico op toekomstige vervolging met zich meebrengt. Zij licht toe als volgt:

“De gebeurtenis situeert zich in de algemene context in El Salvador die wordt gekenmerkt door een heel hoog niveau van geweld als gevolg van een gewapende strijd tussen bendes (de mara’s of pandilla’s) onderling en tussen de bendes en de veiligheidsdiensten (politie en leger) (“un cycle incessant de revanches entre des gangs rivaux et entre des gangs et les autorités Salvadoriennes”; COI Focus El Salvador: Situation Securitaire van 15 juli 2019 (administratief dossier), p. 6). De bendes zijn overal aanwezig, zowel in ruraal als stedelijk gebied en zijn actief in, volgens sommige schattingen, 247 van de 262 gemeentes van het land (COI Focus 15 juli 2019, p. 19). Als gevolg van deze situatie en de extreme mate en vormen van geweld die er op onophoudelijke wijze plaatsvindt, wordt El Salvador door talrijke gezaghebbende organisaties en bronnen (Conseil des Droits de l’homme des Nations unies, Human Rights Watch...) beschouwd als een van de meest gewelddadige landen ter wereld (COI Focus 15 juli 2019, p. 7).

Het rapport COI Focus El Salvador: Situation Securitaire van 15 juli 2019 (administratief dossier) somt met een verwijzing naar het rapport UNHCR Eligibility Guidelines - El Salvador (2016) een aantal categorieën van personen op die in El Salvador een verhoogd risico lopen om het doelwit te worden van bendegerelateerd geweld.

Verzoekers maken deel uit van deze risicocategorieën aangezien zij nagelaten hebben een door de bendeleden geëiste som geld te betalen, met als gevolg dat zij een bijzonder hoog risico lopen om als gevolg hiervan problemen te ondervinden.

Voornoemde rapporten noemen personen die worden gezien als zijnde in overtreding van de regels van de bende of zich verzettend tegen hun gezag (“Personnes percues par les gangs comme contrevenant à leurs règles ou résistant à leur autorité”) als eerste risicocategorie, en stellen dat deze personen net als hun familieleden het doelwit kunnen zijn van gewelddadige handelingen, moord of seksueel geweld (COI Focus 15 juli 2019 p. 11-12). Het niet betalen van een aan de bende verschuldigd bedrag (bv. de renta) wordt als een daad van verzet beschouwd en kan leiden tot de verdwijning van of moord op de betrokkene (COI Focus 15 juli 2019 p. 12).

De organisatie van de bendes maakt dat informatie over personen die bij bendes in een negatief daglicht staan, bewaard en in sommige gevallen ook verspreid wordt naar leden van dezelfde bende in andere wijken. Dit uit zich in het feit dat wie verhuist of zich als nieuwkomer in een wijk vestigt, het voorwerp uitmaakt van een onderzoek door de heersende bende, die de situatie van deze persoon checkt bij de bendeleden van de kolonie van oorsprong van de betrokkene: (...) [citaat uit COI Focus 15 juli 2019, p. 26]

Eens men bij de bende als individu in een negatief daglicht komt te staan - bv. wanneer men beschouwd wordt als een persoon die verzet toont tegen het gezag van de bende - is de kans dan ook reëel dat

deze informatie bewaard wordt en in geval van terugkeer naar El Salvador, van zodra men in contact komt met leden van diezelfde bende, boven komt drijven.

Dit is aan verzoekende partij ook overgekomen na haar verhuis in San Juan Opico. De bendeleden hebben hen teruggevonden en opnieuw bedreigd.

Objectieve informatie bevestigt dat personen die reeds eerder individueel problemen met bendes ondervonden, o.a. personen die eerder bedreigd werden door bendeleden, werkelijk een groot risico lopen om in geval van terugkeer opnieuw ernstige problemen te ondervinden zoals afpersing, wanbehandelingen, belemmering van de persoonlijke vrijheid of zelfs moord, of moord van familieleden. Het rapport COI Focus Salvador: Retour au pays des ressortissants van 12 juli 2019 (stuk 3) en van 9 januari 2020 (toegevoegd aan het dossier door de verwerende partij) bevat hieromtrent de volgende informatie: (...)

Deze informatie wordt door tal van andere bronnen bevestigd :

> UNHCR Richtlijnen over El Salvador: (...)

> UN Human Rights Council, Report of the Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary executions on her mission to El Salvador: (...)

> Immigration and Refugee Board of Canada, Issue Paper: El Salvador: Information Gathering Mission Report —Part 1 : Gangs in El Salvador and the Situation of Witnesses of Crime and Corruption: (...)

> Human Rights Watch, Deported to Danger, rapport over gedeporteerde Salvadoranen, van februari 2020: (...)

In het licht van de aangehaalde informatie kan dan ook worden aangenomen dat verzoeker een groot risico loopt om in geval van terugkeer de gevolgen te ondervinden van het feit dat hij naliet de aan de bende verschuldigde som te betalen.

Het is dan ook absoluut geen optie om naar el Salvador terug te keren, rekening houdende met het bestaan van dit risico.”

Verder geeft verzoekster onder verwijzing naar het arrest “Bundesrepublik Deutschland tegen Y. en Z.” in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11 van het Europees Hof van Justitie van 5 september 2012 en het UNHCR “Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status” van december 2011 aan dat het onderzoek door de verwerende partij zich niet mag beperken tot het onderzoek naar de geloofwaardigheid of van de ernst van de door verzoekers aangehaalde feiten. De verwerende partij moet ook nagaan of er voor de verzoeker, op basis van zijn persoonlijke situatie, een risico bestaat op toekomstige vervolgingen of ernstige schade in geval van terugkeer. Verzoekster vervolgt dat, hoewel een risicoprofiel meestal niet voldoende is om te besluiten dat er een nood is aan internationale bescherming, dit profiel wel moet worden betrokken in de risicobeoordeling en het cumulatief effect ervan. Zij verwijst naar de zaak “N.A. tegen Finland” van 14 november 2019 van het EHRM en stelt dat de verwerende partij dus niet elk profielement kan onderzoeken en besluiten dat dit op zich niet volstaat om een internationale bescherming toe te kennen, maar het cumulatief effect van alle persoonlijke omstandigheden ook in overweging dient te nemen.

Verzoekster geeft voorts te kennen dat uit algemene informatie blijkt dat terugkeer naar El Salvador een complex gegeven is dat door verschillende factoren kan worden beïnvloed, waaronder het profiel van de verzoeker. Zij citeert rechtspraak van de Raad waarin in die zin werd geoordeeld. Zij meent dat hoe hoger het risicoprofiel, hoe ruimer het voordeel van de twijfel moet worden toegepast.

Onder verwijzing naar de COI Focus betreffende de veiligheidssituatie in El Salvador waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, alsmede de stukken 3 en 4 gevoegd bij het verzoekschrift, stelt verzoekster dat zij dient terug te keren naar een van de gevaarlijkste wijken. Lourdes Colon wordt immers beschreven als een bijzonder gewelddadige buurt. Gezien dit gegeven, dient volgens verzoekster het voordeel van de twijfel ruim te worden toegepast. Zij vervolgt dat handelaars behoren tot een risicogroep en benadrukt dat zij en haar partner afkomstig zijn uit wijken die onder de controle zijn van tegengestelde bendes (San Matias en de Barrio 18 voor haar partner, en San Juan Opico en MS-13 voor haar). Dit op zich houdt volgens haar ook een risico in. Volledigheidshalve voegt verzoekster er nog aan toe dat haar verblijf in het buitenland an sich eveneens aanleiding geeft tot een verhoogd risico om bij terugkeer als welvarend te worden beschouwd en het slachtoffer te worden van afpersing en de daarmee vaak gepaard gaande gewelddaden. Verzoekster argumenteert aan de hand van citaten uit de gevoegde stukken 3 en 4.

Verder werpt verzoekster op dat er geen beschermingsmogelijkheden zijn daar de Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffer zijn van de bendes. Verzoekster citeert uit de UNHCR Guidelines van 2016, de COI Focussen van 9 januari 2020 en 15 juli 2019, en verwijst naar het rapport van Human Rights Watch gevoegd aan het verzoekschrift.

Tevens stelt verzoekster dat er geen intern vestigingsalternatief mogelijk is. Zij licht toe dat aangezien zij en haar partner niet tot de hogere sociale klassen behoren, maar tot de middenklasse, zij niet in staat zijn op zich op een plaats te vestigen waar de bendes niet aanwezig zijn (beveiligde wijken). Verzoekster verwijst naar respectievelijk citeert uit de stukken 3 en 4 gevoegd aan het verzoekschrift.

Verzoekster houdt voor dat het door haar aangevoerde vluchtmotief, namelijk de weigering om het door de bende geëiste afpersingsmaatregelen (renta) te betalen, wel degelijk is gelinkt aan het Vluchtelingenverdrag. Zij argumenteert als volgt:

“Uit verschillende bronnen blijkt dat de bendes in El Salvador niet als louter gemeenrechtelijke criminele actoren opereren, maar dat zij wel degelijk de voorbije jaren in grote mate gepolitiseerd zijn en als een parallelle autoriteit, naast de staat, functioneert:

“Selon un rapport de la CEAR paru en 2019, la dernière décennie a vu la consolidation des gangs comme pouvoir parallèle aux Etats d’Amérique centrale.” (COI Focus Veiligheidssituatie, p. 15)

De bendes in El Salvador vormen zonder enige twijfel een actor bedoeld in artikel 48/5, § 1, b) of c) van de Vreemdelingenwet:

“(…) According to unverified estimates cited by the UN special rapporteur for extrajudicial summary or arbitrary executions, approximately 60,000 gang members reportedly operate in 247 of the 262 municipalities in the country. State authorities have been largely ineffective at protecting the population from gang or private violence, and Salvadoran security forces have themselves committed extrajudicial executions, sexual assaults, enforced disappearances, and torture throughout the country” (stuk 4, p. 51)

Een vorm van verzet tegen deze autoriteit vormt wel degelijk de uiting van een politieke overtuiging, met name het standpunt dat men de bendes niet in deze positie wil bestendigen. De vervolging door de bende die verzoekende partij als gevolg van het niet betalen van de renta vreest, is in wezen geen vervolging om louter economische redenen, maar is wel degelijk een vervolging die het gevolg is van een (politieke) verzetsdaad ten opzichte van de autoriteit van de bende.

het UNHCR benadrukt in haar Richtlijnen over El Salvador van 2016, onder het titeltje “Refugee Protection under the 1951 Convention”:

“In the particular context of El Salvador, where gangs are reported to exercise high levels of social control over all aspects of life of members of the population in the areas under the gangs’ control (see Section II.B.2.a in particular), it would frequently be appropriate for applications for international protection from applicants who flee gang-related forms of persecution to be analysed in relation to the ground of (imputed) political opinion. The ground of political opinion needs to reflect the reality of the specific geographical, historical, political, legal, judicial, and sociocultural context of the country of origin. In contexts such as that in El Salvador, expressing objections to the activities of gangs may be considered as amounting to an opinion that is critical of the methods and policies of those in control and, thus, constitute a “political opinion” within the meaning of the refugee definition. For example, individuals who resist being recruited by a gang, or who refuse to comply with demands made by the gangs, such as demands to pay extortion money, may be perceived to hold a political opinion.”

Het UNHCR besluit exact hetzelfde in haar Richtlijnen over Honduras van 2016,⁹⁸ en in haar Richtlijnen over Guatemala van 2018,¹⁰ 11 twee landen die eveneens geteisterd worden door bendegeweld, alsook in haar algemene Richtlijnen over vervolging door criminele bendes van 2010.

In haar Richtlijnen over vervolging door criminele bendes benadrukt het UNHCR dat: “Political opinion can also be imputed to the applicant by the gang without the applicant taking any action or making a particular statement him/herself. A refusal to give in to the demands of a gang is viewed by gangs as an act of betrayal and gangs typically impute anti-gang sentiment to the victim whether or not s/he voices actual gang opposition.”

De afpersing mag dan wel de financiële levenslijn zijn van criminele bendes, in wezen gaat het over de verwerving en instandhouding van effectieve politieke macht en sociale controle. Door te weigeren om (nog langer) afpersingsgeld te betalen, stelt men een daad van verzet die zeker als politiek kan opgevat worden binnen de hierboven geschetste context in El Salvador.

Verzoekers vrezen dan ook wel degelijk vervolging omwille van hun politieke overtuiging, in de zin van de Conventie van Genève.

Minstens maken verzoekers deel uit van de sociale groep van de personen die zich omwille van gewetensredenen verzetten tegen de bestendiging van de macht van de bendes in El Salvador.”

In een laatste onderdeel gaat verzoekster in op de interpretatie van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zij verwijst naar en citeert uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie in de zaak C-285/12 van 30 januari 2014 naar aanleiding van een prejudiciële vraag gesteld door de Raad van State in de zaak *Aboubacar Diakité contre Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides* alsmede de conclusie van advocaat generaal Paolo Mengozzi omtrent de interpretatie van de

notie gewapend conflict. Tevens geeft verzoekster aan dat UNHCR in haar "Note sur l'interprétation de la notion de 'conflict armé interne' visée par l'article 15, c) de la Directive Qualification dans le cadre de l'affaire C-285/12 pendant à la Cour de justice de l'Union européenne" het standpunt had geuit dat mensen kunnen zijn blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld los van het feit dat de context al dan niet wordt gedefinieerd als "gewapende conflict". Verzoekster betoogt verder:

"In de COI Focus over de veiligheidssituatie in Salvador wordt er een compilatie van uiteenlopende analyses over de aard van het geweld aangegeven (zie pp. 6-7) maar wordt er geen specifieke analyse gemaakt van de kwalificatie van deze situatie ten opzichte van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet (omzetting van artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, verder kwalificatierichtlijn). Bij het lezen van de beslissing is het echter wel duidelijk dat verwerende partij van oordeel is dat er geen gewapend conflict is in El Salvador.

Bij raadpleging van deze bronnen blijkt dat zij de veiligheidssituatie in El Salvador niet beoordelen in het licht van artikel 15 c) van de kwalificatierichtlijn of 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. De notie van gewapend conflict zoals bedoeld in deze bepalingen moet echter autonoom worden toegepast en niet naar analogie met de definitie van de notie gewapend conflict in het kader van het internationaal humanitair recht.

Het blijkt echter dat de veiligheidssituatie, de tactieken, strategieën en doelwitten van de bendes in Salvador na 2015 sterk evolueerde (zie stukken 5 en 6). Daar waar zij vroeger voornamelijk criminele doelen hadden blijkt dat zij nu ook politieke ambities hebben en controle wensen te hebben over regio's en gebieden en vooral bevolkingen.

Zij zijn ook de directe strijd aangegaan met de officiële veiligheidsdiensten van het land.

Als reactie hebben de autoriteiten steeds meer het leger ingezet tegen de bendes en hebben ze de grondwettelijke vrijheden op algemene wijze beperkt.

Dit brengt verschillende instanties tot de conclusie dat de veiligheidssituatie in El Salvador geëvolueerd is van wijdverspreide criminaliteit naar een gewapend conflict tussen de bendes onderling en tussen de bendes en de overheid.

De bendes in Salvador hebben een zekere organisatie, er wordt geschat dat er 60.000 leden zijn, die toegang hebben tot wapens die gebruikt worden in gewelddadige acties tegen de bevolking enerzijds en de overheid anderzijds, en de ambitie hebben om territorium en bevolkingen te controleren.

Het niveau van het geweld is op het niveau of zelfs hoger dan het niveau van geweld in bepaalde conflictzones. Dit wordt unaniem erkend door alle gebruikte bronnen, los van de kwalificatie die wordt gegeven aan de veiligheidssituatie.

Het niveau van geweld heeft ook diepgaande gevolgen op het publiek leven, van beperkingen in mobiliteit van burgers tot een groot aantal gedwongen verplaatsingen (jaarlijks 4 à 5% van de bevolking).

De defensie-minister van El Salvador heeft zelf de veiligheidssituatie in El Salvador als gewapend conflict gekwalificeerd (stuk 7) : Segun el ministro salvadoreño de la Defensa, David Munguia, el país vive un conflicto o armado de "baja intensidad" por los constantes enfrentamientos entre las fuerzas armadas y las estructuras criminales, vrij vertaald : Volgens de Salvadoraanse Minister van Defensie, is er in het land een gewapend conflict van lage intensiteit omwille van de constante confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en de criminele structuren.

In een Policy Brief van november 2018 (stuk 8) heeft de GIWPS de situatie in El Salvador grondig onderzocht in het licht van de definitie van een gewapend conflict in het internationaal humanitair recht om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen zijn om te besluiten dat ook in internationaal humanitair recht de situatie als een gewapend conflict moet worden gekwalificeerd.

Aangezien het bestaan van hoge aantallen slachtoffers, het inzetten van het leger tegen de bendes, de gebruikte strategieën en tactieken van zowel de bendes en de overheid, de niveau van organisatie van de bendes, hun effectieve territoriale controle, het impact van de veiligheidssituatie op het leven van de burgers en op het publiek leven in het algemeen moet er worden besloten dat er in El Salvador een conflict plaatsvindt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en van artikel 15, c) van de kwalificatierichtlijn.

De ernst van het geweld in Salvador wordt gedocumenteerd in de door verwerende partij neergelegde informatie. El Salvador is één van de gevaarlijkste landen ter wereld, waarschijnlijk het gevaarlijkste land ter wereld.

Niemand, behalve de hoogste sociale klassen, kan aan de invloed en de gewelddaden van de bendes ontsnappen.

Verzoekende partij vertoont ook persoonlijke omstandigheden die het risico voor haar om het slachtoffer te worden van het bendege geweld in El Salvador verhogen:

-zij behoort niet tot de hogere klassen;

-zij heeft het land verlaten en zal door de bendes onderzocht worden in geval van terugkeer, wat waarschijnlijk andere omstandigheden aan het licht zal brengen, zoals het feit dat hij in het buitenland verbleef wat al de indruk zal geven dat zij over voldoende financiële middelen beschikken en zal van hen een doelwit maken voor afpersing en het daarmee gepaard gaande geweld

-zij was eerder al het slachtoffer van de bendes in El Salvador;

-zij en haar partner zijn afkomstig van wijken die onder de controle zijn van tegengestelde Bendes”

Verzoekster vraagt haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, en in uiterst ondergeschikte het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoekster voegt volgende stukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift:

- stuk 3: COI Focus Salvador, “*Retour au pays des ressortissants*”, 12 juli 2019;

- stuk 4: Human Rights Watch, “*Deported to Danger: United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*”, februari 2020;

- stuk 5: McNamara, P. J., “*Political Refugees from El Salvador; Gang Politics, the State en Asylum Claims*”, Refugee Survey Quarterly, 2017, n° 36, pp. 1-24;

- stuk 6: Nations Unies, Assemblée Générale, Conseil des droits de l'homme, 38ème session, “*Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les droits de l'homme des personnes déplacées dans leur propre pays concernant sa visite en El Salvador*”, 23 april 2018;

- stuk 7: La Vanguardia, “*La Fiera Armada de El Salvador condena el asesinato de cuatro militares*”, 29 april 2019;

- stuk 8: GIWPS, Applebaum A. Mawby B., Policy Brief, “*Gang Violence as Armed Conflict: A New Perspective on El Salvador*”, November 2018.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoekster verklaart dat zij El Salvador heeft verlaten omwille van problemen met bendeleden van MS-13 in Las Arboledas te Lourdes Colon. Zij en haar partner ontvingen bedreigingen nadat zij niet de extra gevraagde renta van 25 dollar, bovenop de aanvankelijk gevraagde 50 dollar, voor hun informele eetkraam konden betalen. Ze verlieten Lourdes Colon om te gaan inwonen bij haar ouders in San Juan Opico. Later zou deze bende hen ook hebben teruggevonden in San Juan Opico en werden zij ook daar door hen bedreigd.

3.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de door verzoekster aangevoerde problemen van financiële afpersing in Las Arboledas te Lourdes Colon door bendeleden van MS-13 op zich niet worden betwist.

De Raad dient evenwel in navolging van de commissaris-generaal vast te stellen dat deze problemen van lokale aard zijn. Gelet op tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden in de verklaringen van verzoekster en haar partner, kan immers geen geloof worden gehecht aan hun beweerde problemen die zij met deze bendeleden vervolgens zouden hebben gekend in de periode dat zij in San Juan Opico (El Salvador) verbleven.

3.3. Zo verklaarde verzoekster betreffende het incident waarbij ze op 14 januari 2019 werden bedreigd aan de woning van haar ouders door twee bendeleden, dat haar vader die dag thuis was en getuige was van het incident aan zijn woning, maar dat hij niet had gehoord wat deze twee personen tegen verzoeksters partner vertelden (AD CGVS, stuk 4, notities persoonlijk onderhoud 4 september 2019, p. 18). Verzoeksters partner daarentegen verklaarde dat haar vader op zijn werk was en er niemand anders was dan verzoekster en hij (AD CGVS, stuk 6, landeninformatie, notities persoonlijk onderhoud M.G.O.M. 4 september 2019, p. 6). Verzoekster wenst in haar verzoekschrift haar verklaringen ter zake aan te passen. Zij verduidelijkt dat haar vader wel degelijk aan het werk was, maar dat die werkplaats dicht bij het huis is gelegen, in dezelfde straat, waardoor haar vader zijn huis kon zien vanuit zijn werkplaats en hij bijgevolg wel degelijk getuige was van de feiten en deze twee personen heeft gezien. Deze uitleg overtuigt allerminst. Verzoekster werd duidelijk gevraagd of er iemand anders *thuis* was wanneer die twee mannen langskwamen. Daarop antwoordde zij dat haar vader er was en dat hij buiten was. Haar verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoekster begreep ook kennelijk de inhoud van de haar gestelde vragen. Nergens gaf verzoekster aan dat haar vader aan het werk was en dat hij vanuit zijn werkplaats getuige was van de beweerde feiten.

Vervolgens verklaarde verzoekster dat zij en haar partner dezelfde dag na het incident aan de woning van haar ouders met de bus naar het Metrocentro gingen in San Salvador (AD CGVS, stuk 4, notities persoonlijk onderhoud 4 september 2019, p. 18). Haar partner daarentegen verklaarde dat ze met de moto gingen (AD CGVS, stuk 6, landeninformatie, notities persoonlijk onderhoud M.G.O.M. 4 september 2019, p. 6). Ook hier wenst verzoekster haar verklaringen te wijzen en houdt zij het bij *“Zij gingen er met de motor, niet met de bus. Enkel de laatste verplaatsingen, na de verkoop van de motor werden met de bus gemaakt.”* Het hoeft echter geen betoog dat het louter wijzigen van de verklaringen de vastgestelde tegenstrijdigheden niet opheft. Dergelijk verweer acht de Raad allerminst ernstig. Van verzoekster, die beweert te vrezen voor haar veiligheid en haar leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat zij bij machte is om in elke stand van het geding een zo juist, precies en waarheidsgetrouw mogelijk vluchtrelaas weer te geven en dat zij telkenmale coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt, in lijn met de verklaringen afgelegd door haar partner, omtrent de feiten die haar ertoe hebben gebracht haar land van herkomst te ontvluchten. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben geen betrekking op randelementen zoals verzoekster voorhoudt, maar op elementen die behoren tot de kern van haar vluchtrelaas, namelijk de omstandigheden tijdens en volgend op het incident van 14 januari 2019 waarbij verzoekster en haar partner werden bedreigd en die luidens hun verklaringen de aanleiding van hun vertrek uit El Salvador betroffen. Deze elementen betreffen bepalende ervaringen in verzoeksters leven waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in staat is hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen.

De geloofwaardigheid van de problemen van verzoekster en haar partner met bendeleden in San Juan Opico wordt verder aangetast door hun houding die geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met een reëel risico op ernstige schade. Het is immers niet aannemelijk dat, hoewel verzoeksters partner met de dood werd bedreigd, zij de avond van 14 januari 2019 opnieuw vanuit San Salvador naar San Juan Opico terugkeerden om bij haar oom – die naast haar ouders woont – in te trekken. Verzoekster verklaart dan wel dat zij slechts enkele keren buiten zijn gegaan voor formaliteiten en dat het huis van haar oom meer afgesloten en veiliger was (AD CGVS, stuk 4, notities persoonlijk onderhoud 4 september 2019, p. 18), doch uit de verklaringen van verzoekster en haar partner blijkt dat zij toch meerdere keren de woning hebben verlaten. Zo verliet haar partner de woning onder meer twee keer om zijn moeder te gaan bezoeken, ging hij met het openbaar vervoer naar San Salvador voor een stempel in zijn paspoort en verkocht hij zijn motor die hij in het openbaar overhandigde (AD CGVS, stuk 6, landeninformatie, notities persoonlijk onderhoud M.G.O.M. 6 juni 2019, p. 17-18). Verzoeksters uitleg dat deze verplaatsingen noodzakelijk waren om hun vertrek te regelen, is echter geenszins afdoende. Gelet op de ernst van de door hun beweerde bedreigingen is het niet geloofwaardig dat, indien er werkelijk bedreigingen werden geuit in San Juan Opico, zij frequent, en niet enkel voor formaliteiten zoals zij beweerden, dergelijke risico's namen. Verzoekster betoogt dat de verkoop van de moto een noodzakelijke verplaatsing was, maar de Raad ziet niet in waarom deze verkoop niet door een familielid of vriend had kunnen worden verzorgd. Verzoekster laat nog gelden dat het voor haar partner op menselijk vlak onmogelijk was om zijn land te verlaten zonder zijn moeder vaarwel te zeggen, doch verklaart hiermee niet waarom hij twee keer naar zijn moeder gegaan is en hij niet via andere middelen kon communiceren met haar, goed wetende welke risico's eraan verbonden waren telkens hij de woning verliet.

Gelet op voorgaande kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij stelt dat uit niets blijkt dat verzoekster en haar partner problemen kenden in San Juan Opico.

Bijgevolg moet worden vastgesteld dat hun problemen met bendeleden in Las Arboledas van lokale aard zijn.

De opmerking van verzoekster dat uit beschikbare informatie blijkt dat Salvadoraanse autoriteiten ofwel niet in staat zijn ofwel niet bereid zijn om een daadwerkelijke bescherming te bieden aan de personen die slachtoffers zijn van de bendes, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien wordt nergens in de bestreden beslissing gesteld dat verzoekster een beroep zou kunnen doen op de Salvadoraanse autoriteiten voor de problemen met bendeleden in Las Arboledas, waardoor dit argument elke feitelijke grondslag mist.

Eenzelfde redenering dringt zich op waar verzoekster voorhoudt dat er geen intern hervestigings-alternatief mogelijk is, gelet op hun verklaarde verblijfplaats voor hun vertrek uit El Salvador. Uit de verklaringen van verzoekster en haar partner blijkt immers dat zij op 22 oktober 2018 hun huurwoning in Las Arboledas, Lourdes Colon verlieten en zij zich vestigden in San Juan Opico, op zo'n 21 kilometer van Lourdes Colon. Uit de geboortekte van hun dochter, gedateerd op 14 januari 2019, blijkt dat zij

tevens in San Juan Opico gedomicilieerd waren. Verzoekster en haar partner bleven hier tot hun vertrek op 24 januari 2019 (AD CGVS, stuk 4, notities persoonlijk onderhoud 4 september 2019, p. 5, 10; stuk 6, landeninformatie, notities persoonlijk onderhoud M.G.O.M. 6 juni 2019, p. 10-11). Uit niets blijkt noch toont verzoekster aan dat zij in geval van terugkeer naar El Salvador, zij zich niet opnieuw zouden kunnen vestigen in San Juan Opico, waar zij tot voor hun vertrek verbleven en gedomicilieerd waren. Uit wat voorafgaat blijkt immers dat geen geloof kan worden gehecht aan het betoog dat de bendeleden hen zouden hebben teruggevonden in San Juan Opico en opnieuw hebben bedreigd.

3.5. De loutere verwijzing naar haar risicoprofiel (eigenaar en uitbater van een eetkraam) en naar informatie waarin gewag wordt gemaakt van afpersing van dergelijke profielen alsmede het geweld dat daarmee gepaard gaat, volstaat niet om een individueel en objectief risico vast te stellen. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoekster in gebreke blijft nu zij niet verder komt dan het poneren van het lopen van een dergelijk risico en het volharden in ongeloofwaardig bevonden verklaringen betreffende de bedreigingen die zij in San Juan Opico zou hebben ervaren. De Raad betwist verder niet dat verzoekster bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een risico waar veel Salvadoranen mee te maken krijgen. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing het vereiste minimumniveau van ernst niet om als vervolging of ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt.

3.6. Verzoekster betoogt nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een bijzonder risico loopt om door bendes te worden gevisieerd omwille van haar verblijf in het buitenland en omwille van het gegeven dat zij reeds eerder werd bedreigd. Ze verwijst hierbij naar de COI Focus "*Retour au pays des ressortissants*" van 12 juli 2019 en de geactualiseerde versie van 9 januari 2020 alsook naar de UNHCR richtlijnen over El Salvador; UN Human Rights Council, Report of the Special Rapporteur on extrajudicial, summary or arbitrary' executions on her mission to El Salvador; Immigration and Refugee Board of Canada, Issue Paper: El Salvador: Information Gathering Mission Report - Part 1: Gangs in El Salvador and the Situation of Witnesses of Crime and Corruption; Human Rights Watch, *Deported to Danger*, rapport over gedeporteerde Salvadoranen, van februari 2020.

Op basis van de voorliggende landeninformatie kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet in concreto worden aangetoond. Verzoekster slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoekster en haar partner in het vizier zouden zijn gekomen van bendeleden in San Juan Opico waaruit kan worden afgeleid dat de problemen met bendeleden in Las Arboledas van lokale aard zijn. Er zijn verder geen andere concrete indicaties dat zij in het oog wordt gehouden door, zoals verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt, leden van dezelfde bende in andere wijken. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat er in haren hoofde in San Juan Opico een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat en dat zij aldus niet zou kunnen terugkeren naar San Juan Opico.

Het feit dat zij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoekster zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus Retour 9 januari 2020, p. 20-21), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoekers niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad brengt in herinnering dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het hebben van een migratieverleden. Verzoeksters verblijf in België voor de duur van de asielprocedure, en dat van haar echtgenoot, resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. Zoals hoger reeds gesteld, volstaat de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer, niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er nogmaals op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat zij nalaat in concreto aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van haar eerdere problemen met bendeleden in Las Arboledas en/of het feit dat ze in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar haar land van herkomst.

3.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door verzoekster voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *“Uw identiteit, deze van uw dochter noch uw relatie worden hier niet betwist. De foto's tonen een eetkraam, maar zeggen weinig over de feitelijke omstandigheden waarin deze genomen werden. De aangifte bij de politie heeft enkel bewijswaarde indien dit past in een geloofwaardig relaas, hetgeen in casu niet het geval is.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat

“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus, p. 11-19; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus Situation Sécuritaire, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Het gegeven dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek, moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

5. Waar verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegronde is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat er geen concrete individuele aanwijzingen zijn dat verzoekster heden dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij terugkeer naar San Juan Opico, El Salvador. Immers werd besloten dat de aangevoerde problemen met bendeleden in Las Arboledas van louter lokale aard zijn en de beweerde problemen die zij met hen in San Juan Opico zou hebben gekend, ongeloofwaardig zijn.

Bijgevolg is verzoeksters verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de

zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES